

Petita Història del Barri de Mar

Una breu història del barri
per a gaudi dels de sempre
i descobriment per als nouvinguts.

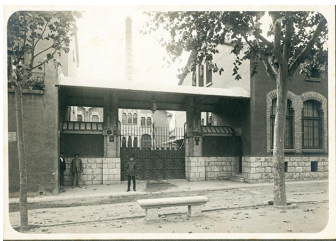
Fins al segle XVII la platja de Vilanova i la Geltrú no era més que una filera de *botigues de mariners* que amb els anys s'hi anaren afegint els seus característics terrats.

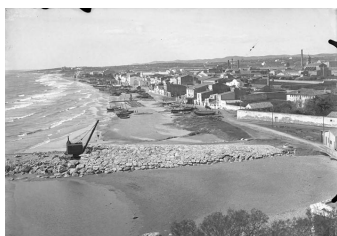
Durant els segles XVIII i XIX hi haurà una important activitat comercial d'exportació de vins i aiguardents del Penedès cap el nord d'Europa i més tard a terres americanes. En aquells temps, la platja era plena de constructors de botes de fusta i fassines.

En aquesta badia sorrenca d'un quilòmetre de llargada i delimitada per les ermites de Sant Cristòfol i Sant Gervasi, l'any 1886 s'hi va construir el primer far, més coneguda com la *farola*, que fou substituït el 1905 per l'actual de 27 metres d'alçada.

L'arribada de la fil·loxera i la pèrdua dels mercats colonials a finals del XIX empobrí de mala manera la seva gent. Fins que l'inici de la construcció del port i l'arribada del ferrocarril i la fàbrica Pirelli (1902) la van treure de la crisi.

L'any 1918 s'inicien les obres del port a l'escullera de llevant amb pedres tretes de la punta de les "Roques Altes", sota mateix del turó de Sant Cristòfol. Al cap de quatre anys però, les obres van quedar interrompudes i no es van reprendre fins el 1949.

La pesca anirà agafant volada i la platja s'omplirà de barques. Molts mariners es passaran a l'ofici de pescador. Per Sant Pere de 1925 s'inaugura el nou Pòsit de Pescadors, obra de l'arquitecte municipal Josep Mª Miró i Guibernau.

El 1912 es construeix el pont damunt la riera de Sant Joan que comunicava el passeig del Carme amb el de Ribes Roges. L'aiguat de 1964 el va destrossar completament. Davant mateix veiem la torre de defensa construïda l'any 1874 amb motiu de la tercera guerra carlina.

La urbanització de la zona de Ribes Roges és del 1910 i uns anys després es crea la *ciutat jardí* de Ribes Roges (1917) amb dotze xalets modernistes obra de Josep Font i Gumà i Bonaventura Pollés. El nom de Ribes Roges prové del color vermell de les terres que vorejaven la platja d'aquell sector.

L'any 1928 s'urbanitza el passeig del Carme amb la construcció de les primeres cases residencials de caire estiueenc a primera línia de mar. Com la casa Castany (1921) de Josep F. Ràfols.

El barri es comunicava amb la vila a través del camí Xic, actual carrer del Gas o el camí Gran, que coincidia en el seu tram final amb l'actual carrer de Ferrer i Vidal.

Fins l'any 1963 la rambla de la Pau no arribarà fins a mar. Després d'un llarg procés traumàtic que s'inicià el 1947 amb l'enderrocament de les cases que impedièn el seu pas.

A mitjan segle XX l'activitat pesquera representava un element clau per a l'economia del barri. El nombre d'embarcacions passa de 171 el 1941 a les 227 el 1961.

Serà a partir també dels anys 1950 quan es comencen a veure pel passeig els primers estiuejants, la majoria de Barcelona i de poblacions de l'interior. També la gent de la vila comença a descobrir l'atractiu de la seva platja.

L'any 1958 es funda el Club Nàutic i dos anys més tard construeixen la seva primera seu a l'espigó de llevant.

L'any 1959 s'urbanitza el passeig Marítim de la ciutat. Es modernitza tota una avinguda que amb el temps perdrà molt del seu encant.

L'any 1967 s'iniciaria la construcció d'edificis tan emblemàtics pel barri com la nova llotja del peix o l'edifici Cossetania.

La platgeta de les *mamás*, al bell mig del passeig, era l'escollida dels petits. Fins que el 1971 la van enterrar amb la construcció de dues naus industrials.

Són "*aigües peixateres*", escrivia Josep Pla sobre el nostre litoral. I efectivament, el sector de la pesca viurà els seus millors anys.

La gent de la vila només baixava a la platja en dies molt assenyalats. Com el dia de la processó marítima de la Mare de Déu del Carme, que a partir del 1971 passarà a venerar altre cop la figura de Sant Pere

El turisme massiu dels anys setanta, estranger i nacional, però sobretot familiar, impulsarà l'activitat econòmica del barri i especialment el seu sector hotelier i restaurador. El front marítim de Vilanova serà a partir d'ara el gran reclam de la ciutat.

El barri de mar actual és hereva d'aquest passat. Un barri que intenta preservar la seva identitat i adaptar-se als nous temps i a les necessitats del veïnat. En equipaments, serveis i qualitat de vida, però també en integració social atesa la seva gran diversitat.

Aquest breu passeig per la seva història, impulsat per aquesta Associació Veïnal, vol despertar l'empatia dels seus veïns, envers aquest bonic i agradable indret per viure.

www.avbarridemar.org

